

Sygn. akt I ACz 1750/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

Sędziowie: SSA Jerzy Bess (spr.)

SSA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I C 641/16 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess

Sygn. akt I ACz 1750/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie udzielił powodowi zabezpieczenia poprzez zakazanie stronie pozwanej z siedzibą w K. przez czas trwania niniejszego postępowania zbywania i obciążania przysługującego jej udziału wynoszącego (...) we własności nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) objętej księgą wieczystą nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy(...)wK.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że powód wraz z pozwem o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy sprzedaży udziału we własności nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) objętej księgą wieczystą nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w K. z dnia 26.06.2014 roku wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania oraz obciążania tegoż udziału wynoszącego (...) we własności nieruchomości. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że jego wierzytelność w stosunku do dłużnika T. S., który sprzedał pozwanemu udział w nieruchomości, wynosi 150.000 zł. Brak zabezpieczenia i ewentualna sprzedaż tego udziału w ocenie powoda spowoduje, iż wykonanie wyroku stanie się niemożliwe. Do pozwu załączona została umowa pożyczki zawarta pomiędzy powodem a dłużnikiem T. S. oraz odpis KRS strony pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego powód uprawdopodobnił roszczenie dołączonymi do pozwu dokumentami, z których wynika – zdaniem Sądu - istnienie wierzytelności powoda w stosunku do dłużnika T. S., a ze wskazanej księgi wieczystej fakt zbycia przez niego udziału w nieruchomości na rzecz strony pozwanej, w której połowę udziałów ma żona dłużnika – co wynika z treści KRS. Jak podał Sąd I instancji, ponieważ istnieje realne ryzyko dalszego skutecznego

przeniesienia udziału we własności nieruchomości, co może doprowadzić do utrudnienia lub nawet uniemożliwienia wykonania orzeczenia zapadłego w niniejszej sprawie – uznać należało, iż powód uprawdopodobnił również istnienie interesu prawnego.

Przedmiotowe postanowienie strona pozwana zaskarżyła zażaleniem, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów procesowych: art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu uprawdopodobnionych faktów i dowodów na to wskazujących, brak oceny wiarygodności dowodów i mocy dowodowej oraz art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia pomimo nieuprawdopodobnienia roszczenia,
2. błędne ustalenia faktyczne.

Na podstawie tak ujętych zarzutów strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że strona pozwana jest osobą prawną, w związku z powyższym bez znaczenia jest fakt, że udziały w spółce posiada małżonka dłużnika T. S. – co w ocenie strony pozwanej oznacza, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia. Podano też, że wierzytelność w stosunku do dłużnika została wykreowana przez powoda, działającego w porozumieniu z T. S., wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania, w celu pozbawienia strony pozwanej udziału w nieruchomości. Strona pozwana podkreśliła, że wierzytelność powoda nie istnieje, a w dacie nabycia przez nią udziału w nieruchomości, powód i T. S. w ogóle się nie znali.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wedle natomiast art. 730¹ § 2 k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Co do zasady roszczenie można uznać za uprawdopodobnione, gdy bez szczegółowej analizy wszystkich aspektów faktycznych i prawnych sprawy można na pierwszy rzut oka stwierdzić, że przysługuje ono wnioskodawcy - w świetle przytoczonych przez niego twierdzeń faktycznych, potwierdzonych przedstawionymi dowodami bądź innymi środkami. Uprawdopodobnienie dotyczy zarówno podstaw faktycznych roszczenia, jak i jego podstawy prawnej – dochodzone roszczenie musi więc *prima facie* znajdować podstawę normatywną. Podkreślić również należy, że zgodnie z art. 243 k.p.c., zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. W postępowaniu zabezpieczającym panuje więc złagodzony rygor dowodowy - uprawdopodobnienie roszczenia nie może być zrównywane z jego udowodnieniem. Nie jest więc tak, że dla udzielenia zabezpieczenia roszczenie ma być uzasadnione w sposób oczywisty, a tym bardziej, że ma być wykazane. Postępowanie zabezpieczające nie jest natomiast miejscem na roztrząsanie podstaw samego roszczenia – co do zasady zaś sąd w postępowaniu tym nie prowadzi postępowania dowodowego, lecz na podstawie zgromadzonych w aktach materiałów ocenia, czy roszczenie jest na tyle prawdopodobne, że należy zabezpieczyć przyszłe wykonanie mogącego ewentualnie zapaść orzeczenia korzystnego dla powoda.

Nie może odnieść zamierzonego skutku zarzut sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w sposób niepełny – jak bowiem wskazuje się w utrwalonym orzecznictwie (zob. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 kwietnia 2015 roku, sygn. akt I ACa 1067/14, LEX nr 1711373) naruszenie wymagań, jakim winno odpowiadać uzasadnienie orzeczenia sądu, może być ocenione jako mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy w sytuacjach tylko wyjątkowych, do których zaliczyć można takie, w których braki w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona bądź ujawniona

w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej. Jakkolwiek uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest w istocie lakoniczne, jednak tego rodzaju zasadniczych wad motywy postanowienia Sądu Okręgowego roku nie zawierają.

Jeżeli powód opiera swoje żądanie na art. 527 k.c., co do zasady winien dla uzyskania jego zabezpieczenia uprawdopodobnić przesłanki wymienione w tym przepisie, tj. uprawdopodobnić, że: 1) posiada wierzytelność wobec dłużnika, 2) dłużnik dokonując danej czynności prawnej działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, 3) w wyniku tej czynności prawnej dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności i 4) osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Powód przytoczył w pozwie uzasadnienie wszystkich wymienionych przesłanek, załączając do swojego pisma m.in. umowę pożyczki zawartą z T. S., odpis z KRS strony pozwanej, oświadczenie dłużnika o braku możliwości spłaty pożyczki. Mając na uwadze wspomniany wyżej znacznie złagodzony rygor dowodowy postępowania zabezpieczającego, uznać należy – na tym etapie postępowania – że doszło do uprawdopodobnienia roszczenia. Analiza materiałów sprawy prowadzi bowiem do wniosku, że prima facie może ono przysługiwać powodowi. W szczególności okoliczność, że jednym ze współników strony pozwanej jest żona T. S., może uprawdopodobniać to, że prezes zarządu strony pozwanej miał wiedzę o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli bądź co najmniej – przy zachowaniu należytej staranności – mógł tę wiedzę zdobyć.

Wszelkie zaś okoliczności związane z podnoszonym przez żalącą argumentem na temat wykreowania wierzytelności przez powoda i działającego z nim w porozumieniu dłużnika – których strona pozwana w żaden sposób nie wykazuje, ani nie składa wniosków dowodowych służących ich wykazaniu - będą przedmiotem postępowania dowodowego prowadzonego przez Sąd I instancji. Na tym etapie postępowania nie poparte szerzej twierdzenia strony pozwanej na ten temat nie mogą doprowadzić do podważenia wniosku o uprawdopodobnienie roszczenia. Strona pozwana nie kwestionuje nadto w żaden sposób wniosku Sądu I instancji o istnieniu interesu prawnego powoda w zabezpieczeniu, na marginesie więc jedynie dodać można, że zgodzić się należy z Sądem I instancji co do tego, że istnieje realna obawa dalszego skutecznego przeniesienia udziału we własności nieruchomości, co może doprowadzić do uniemożliwienia wykonania ewentualnie zapadłego korzystnego dla powoda orzeczenia. Wobec powyższego należało oddalić zażalenie, co Sąd Apelacyjny uczynił na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Apelacyjny jednocześnie szczególnie podkreśla, że wszelkie powyższe ustalenia poczynione zostały jedynie na potrzeby postępowania zabezpieczającego, w którym bada się jedynie kwestię uprawdopodobnienia roszczenia – i które w żaden sposób nie wiążą Sądu I instancji. Ocena powoływanych przez powoda na uzasadnienie swojego żądania okoliczności, również w świetle twierdzeń pozwanej spółki, będzie w całości leżeć w gestii Sądu Okręgowego, po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess